

Τι είπε ο Οικ. Πατριάρχης για τις σοκολάτες του Ποροσένκο

/ [Επικαιρότητα](#)

Μετά την υπογραφή του Τόμου της Αυτοκεφαλίας στον Πατριαρχικό Ναό, ακολούθησε δεξίωση στην Αίθουσα του Θρόνου. Παρόντες Αρχιερείς και των δύο Εκκλησιών, του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Εκκλησίας της Ουκρανίας. Ανάμεσα στους Ουκρανούς ιεράρχες και οι δύο που προήλθαν από την Ρωσική δικαιοδοσία στην Ουκρανία, Συμεών και Αλέξανδρος. **Ο Οικουμενικός Πατριάρχης είπε ότι ο πρόεδρος Ποροσένκο έφερε πάλι σοκολάτες και ελπίζει αυτή την φορά να πειστούν όλοι ότι δεν δόθηκαν χρήματα, όπως κακόβουλα κάποιοι διέδιδαν.** Ο Ουκρανός πρόεδρος συνοδευόταν και από την οικογένειά του.

Ακολουθεί η πρόποσις του Παναγιωτάτου στον άριστο προς τιμήν Μακαριώτατο Μητροπολίτη Κιέβου και Πάσης Ουκρανίας κ.κ. Επιφάνιο.

Μακαριώτατε Μητροπολίτα Κιέβου καί πάσης Ούκρανίας κ. Έπιφάνιε, άδελφέ έν Χριστῷ τῷ τῆς Έκκλησίας δομήτορι ύπερλίαν ήγαπημένε, Έξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας τῆς Ούκρανίας, Άδελφοί καί τέκνα έν Κυρίῳ,

Άνέτειλεν ή ήμέρα Κυρίου ή μεγάλη καί έπιφανής διά τόν Ούκρανικόν λαόν. Ή Μήτηρ Έκκλησία ένωτίσθη τάς φωνάς καί τάς οίμωγάς, τάς ίκεσίας καί τάς δεήσεις τῶν τέκνων αὐτῆς καί προσέτρεξεν εἰς βοήθειαν. Όμολογοῦμεν ὅτι καθυστέρησεν αὕτη ή ὥρα, πλήν ὡς Μήτηρ καθῆκον ἔχομεν ὅπως μεριμνῶμεν διά τά άπανταχοῦ τέκνα ήμῶν σκεπτόμενοι τόν καλλίτερον τρόπον πρός θεραπείαν τῶν πολλῶν άναγκῶν των.

Καί ἰδού σήμερον! Υπό τάς στέγας τοῦ Πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Ναοῦ ἐδέχθημεν τήν κάθοδον, καί πάλιν, τοῦ Αγίου Πνεύματος. Εἴμεθα συνηθισμένοι ἐπί δύο χιλιάδας ἐτῶν νά δεχώμεθα καί νά συζῶμεν μετ' αὐτῆς τῆς πανσθενουργοῦ Χάριτος. Μᾶς ήξίωσεν ὁ Σταυρωθεῖς δι' ήμᾶς Κύριος νά εἴμεθα ή Έσταυρωμένη Μήτηρ Έκκλησία. Καί εἴμεθα ὄντως Έσταυρωμένη διότι αγαπῶμεν καί φιλοῦμεν τήν Άλήθειαν. Ζῶμεν διά τήν Άλήθειαν. Φέρομεν ἐπ' ὧμων τήν Άλήθειαν. Καί ή Άλήθεια διά τόν Όρθόδοξον Χριστιανόν δέν εἶναι μία ἰδεολογία ή ἄλλη τις άφηρημένη ἔννοια, εἶναι ὁ Ίησοῦς Χριστός, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, ὁ αἴρων τήν άμαρτίαν τοῦ κόσμου. Διό καί αἰσθανόμεθα, ὁσάκις ψαύομεν διά τῶν ταπεινῶν χειρῶν, τῶν λόγων καί τῶν κινήσεων ήμῶν τοῦτο τό κενωτικόν Μυστήριον τῆς Έκκλησίας, τήν επανάληψιν τοῦ ύμνογραφικοῦ: "Τήν χεῖρα σου τήν άψαμένην τήν άκήρατον κορυφήν τοῦ Δεσπότου". Τοῦτον τόν έκουσία βουλή Έσταυρωμένον τῆς Ίστορίας ψαύομεν διακονοῦντες μαρτυρικῶς τήν Άλήθειαν καί τήν ένότητα τοῦ Κυριακοῦ σώματος, μή ύπολογίζοντες εἰς κοσμικά κριτήρια καί ποταπά συμφέροντα αλλά φρονοῦντες ὅτι "ὁ ποιμήν ὁ καλός τήν ψυχήν αὐτοῦ

τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων” (Ίω. ι´, 11).

Ἐσταυρωμένη μέν Ἐκκλησία ἡ Μήτηρ ὑμῶν καί ἡμῶν ἀλλά κηρύττει εἰς τὰ ἀνά τήν οἰκουμένην τέκνα αὐτῆς τήν δύναμιν καί τόν ἀνακαινισμόν τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ. Κηρύττει τήν “ἄλλην βιοτήν”, τήν αἰωνίαν, τήν νοηματοδοτοῦσαν σύνολον τήν πορείαν τοῦ ἐπὶ γῆς βίου ἡμῶν. Ἐκ Φαναρίου, ἐκ τοῦ ταπεινοῦ Φαναρίου, διαχέεται εἰς τόν τετραπέρατον κόσμον ἡ λαμπροφόρος καί σωστικός Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, ἡ μεγαλωσύνη τῆς Ἐκκλησίας, ἡ δύναμις τῆς πίστεως, τό Μυστήριον τῆς ἀνεκφράστου Θείας Οἰκονομίας, ἡ αὐθεντική ἐνότης ἣν ἐπηγγείλατο ἡμῖν Κύριος. Ἐκ Φαναρίου διακονεῖται κατ’αὐτάς καί ἡ πνευματική Ἀνάστασις σύμπαντος τοῦ Οὐκρανικοῦ γένους.

Εἰς τήν Πόλιν αὐτήν, Μακαριώτατε, ὑπάρχουν ἀκόμη νωπὰ τὰ ἴχνη ἀπό τὰ βήματα μεγάλων Ἀγίων. Εἰς τήν Πόλιν αὐτήν εὐρίσκονται ἡ φάτνη τῆς ἐκκλησιολογίας, τὰ σπάργανα τῆς Θεολογίας, ἡ ὑμνολογική ἀγγελοειδὴς δοξολογία, τὰ δῶρα τῶν νέων Μάγων, τῶν Πατέρων οἱ ὅποιοι ἦλθον διὰ νὰ προσφέρουν εἰς τήν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἐκκλησίας οὐδὲν ἄλλο παρά τήν πολύτιμον νηπτικήν των ἐμπειρίαν ἐκ τῆς κοινωνίας μετὰ τοῦ Κυρίου. Εἰς τήν Πόλιν αὐτήν ὑπάρχουμεν ἀκόμη καί θὰ ὑπάρχουμεν ποιμένες “ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην ἡμῶν” (πρβλ. Λουκ. β´,8) Ἐδῶ εἶναι τό πρῶτον μεταλλεῖον τῆς ἐν Χριστῷ ἀρετῆς, ἡ φωνὴ τῆς σωτηριώδους μετανοίας, τῆς ἐπιστροφῆς.

“Ἴδου γὰρ εὐγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ” (Λουκ. β´,10) Διὰ τοῦτο, ἅγιε ἀδελφέ, ἐάν κανεῖς Ὑμᾶς ἐρωτήση: “Τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως;” δικαίως δύνασθε ἵνα ἀπαντήσητε: “τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με;” (πρβλ. Λουκ. β´,48-49).

Ἐνταῦθα εἶναι ὁ πατρικός οἶκος διὰ πάντα Ὁρθόδοξον Χριστιανόν. Ἐνταῦθα ἡ κοινὴ Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία. Ἐνταῦθα ἡ κεφαλὴ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας καί πασῶν τῶν Ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, ὡς διετράνωσαν ὀρθοδόξως, γεγονυῖα τῇ γραφίδι, Φῶτιος ὁ Μέγας καί οἱ Πατριάρχαι τῶν παλαιφάτων Θρόνων τῆς Ἀνατολῆς. Τό κοινόν Ποτήριον, τοῦ ὁποίου ἀξιῶσαι ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεός αὔριον, γένοιτο δι’ ἡμᾶς ὁ κοινός καί ἀρραγέστατος σύνδεσμος, ἡ ἀπαρχὴ καί τό τέλος τῆς ἀπολύτου κοινωνίας, ἡ ὄντως ἄληκτος καί μακαρία Ζωή. Ἐγείροντες νῦν τό κύπελλον τοῦτο, συγχαίρομεν ἐγκαρδίως καί θερμῶς Ὑμᾶς, Ἐξοχώτατε, ὡς ἐκ πρόσωπον τοῦ εὐγενοῦς Οὐκρανικοῦ λαοῦ, διὰ τὰς προσπάθειας Ὑμῶν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἱεροῦ τούτου γεγονότος, καί εὐχόμεθα πατρικῶς τῇ θυγατρὶ Ἐκκλησίᾳ τῆς Οὐκρανίας ὅπως στηρίζηται ἐν παντί εἰς τὰς συμβουλὰς καί εἰς τὰ διδάγματα καί εἰς τὴν καθηγισμένην πρᾶξιν τῆς Μητρὸς αὐτῆς ἐν ἀδιαταράκτῳ κοινωνίᾳ μετ’αὐτῆς, ὡς καί Ὑμῖν προσωπικῶς, Μακαριώτατε, ἵνα μακροημερεύσητε πορευόμενος ἐπὶ τοῖς ἴχνεσι τῶν Ἀγίων προκατόχων Ὑμῶν καί δὴ τῶν λαβόντων τὴν ἐκλογὴν καί χειροτονίαν αὐτῶν ἐν Φαναρίῳ. Ἄξιός!

Φωτογραφίες: **Αριστείδης Βικέτος**